

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อย

1.1 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ด้านผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูสอนพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง รองลงมาคือ ครูสอนพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษามีไม่เพียงพอ ส่วนข้อที่มีค่าต่ำสุดคือ ครูสอนพลศึกษาขาดความรับผิดชอบในการสอน

1.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในด้านหลักสูตร ภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับ น้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลักสูตรกำหนดจำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์น้อย รองลงมาคือหลักสูตรกำหนดจำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์น้อยอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ หลักสูตรวิชาพลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนให้มี คุณธรรม จริยธรรม และความมีระเบียบวินัย

1.3 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่สะอาด รองลงมาคือ อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอแก่นักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่สะอาด

1.4 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในด้าน ผู้เรียน ภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนมีพื้นฐานทักษะที่แตกต่างกันทำให้ยากต่อการสอนของครูรองลงมาคือ นักเรียนมีเวลาฝึกซ้อมทักษะไม่เพียงพอในวิชาพลศึกษา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบลงปฏิบัติชอบนั่งดูในการเรียนวิชาพลศึกษา

1.5 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผลการสอน ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับน้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษานักเรียนไม่ทราบเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ รองลงมาคือ การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษานักเรียนไม่ทราบหลักเกณฑ์การให้คะแนนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการ วัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาไม่คำนึงถึงการแตกต่างของนักเรียน

2. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และนักเรียน ในกลุ่มโรงเรียนตัวอย่าง ในภาพรวม พบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาด เล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน วิชาพลศึกษาและนักเรียนในสถานศึกษา ในภาพรวมทุกด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ในปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาด เล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน วิชาพลศึกษาและนักเรียนในสถานศึกษา ในด้านผู้สอน พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักเรียนในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาด เล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ด้านหลักสูตร ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ระหว่าง ผู้บริหาร- ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร-นักเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา-นักเรียน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาด เล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่าง ผู้บริหาร- ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร-นักเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา-นักเรียน ในภาพรวม ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ด้านผู้เรียน ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่าง ผู้บริหาร- ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร-นักเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา-นักเรียน ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 ด้านวัดผลประเมินผล ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่าง ผู้บริหาร- ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร-นักเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา-นักเรียน ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 พ.ศ.2553 พบว่ามีประเด็น ที่ควรอภิปรายดังนี้

ผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และรายด้านส่วนมากอยู่ในระน้อย ด้านหลักสูตร มีปัญหาในระดับน้อย ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ด้านผู้เรียน มีปัญหาในระดับน้อย ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย การสอนวิชาพลศึกษาได้ต้องประกอบที่สำคัยที่สุดคือ ครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นผู้ถ่ายทอดที่ดีและทำให้มีประสิทธิภาพครูต้องมีความรู้อย่างหลากหลาย (วรศักดิ์ เพียรชอบ,2527,หน้า47) ครูต้องมีอุดมคติของตนเองมีบุคลิกดีมีคุณธรรมพร้อมที่จะให้บริการกับบุคคลทั่วไปและกิจกรรมใดก็ตามที่จัดให้นักเรียนก็ถือว่าเป็นหลักสูตรด้วย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์,2539,หน้า320-321) ส่วนผู้เรียนก็มีส่วนทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกันซึ่งจะต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนด้วย (กรมวิชาการ ,2545,หน้า 9) ครูจะต้องนำอุปกรณ์ต่างๆที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนมาใช้ให้ให้ถูกกับสถานการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544,หน้า269) ครูวัดผลจากการเรียนรู้เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในทักษะที่ครูได้ถ่ายทอดให้ครูจะต้องมีวิธีการวัดอย่างหลากหลายและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ต้องศึกษาข้อดีข้อเสียของเครื่องมือวัดให้ดี (ชุมพรียง กิตติคุณ และประคอง กรรณสูตร,2518,หน้า 32-33)ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี ชุมพล.(2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและการสอนพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 80 คน ครูพลศึกษา จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา มีดังนี้ ด้านหลักสูตรและการสอนพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นผู้บริหารที่มีวุฒิ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง และสอดคล้องการการวิจัยของ กรมพลศึกษา (2534,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยศึกษาเรื่อง การเรียนการสอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 2,3,4,5 และกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงสภาพการเรียนการสอน ปัญหาและอุปสรรค ในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากทำหน้าที่สอนแล้วต้องทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นด้วย และเป็นเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย โรงเรียนส่วนใหญ่มีพื้นที่ 1-5 ไร่ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครเฉลี่ยโรงเรียนละ 18 ไร่ ปัญหาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่สอนและงบประมาณ รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านบุคลากร(ครูผู้สอน)คือครูไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับความยากจนของนักเรียน ปัญหาการวัดและประเมินผล ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน มีความเป็นกันเองกับนักเรียน รู้เรื่องนัยทางสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดนร่วมกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหา อื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชาทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชาทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชา

กิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อม กีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ บุชบา ทันสมัย (2547,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนรู้อันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สื่อและอุปกรณ์มีไม่ครบ สนามไม่ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับ นฤมล สุริยะ (2544, หน้า 94) ที่กล่าวว่า “ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา โรงเรียนส่วนมากยังขาดอุปกรณ์ สนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เพียงพอกับนักเรียน” ถึงแม้ว่าจะมีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม เพื่อให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจ ครูยังขาดการปรับตัว ปรับกระบวนการ และวิธีสอนอย่างมาก ขาดการวัดผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ขาดการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ บุชบา ทันสมัย (2547, หน้า 79) ที่กล่าวว่า “กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่และเป็นการบูรณาการวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาเข้าด้วยกัน ซึ่งต้องอาศัยการทำความเข้าใจ ต้องมีการปรับตัว ปรับกระบวนการ และวิธีการสอนอย่างมาก ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะทุ่มเทในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม” กิตติ โพธิ์ศรีสูง (2529,บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ. 2524 โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 หมวดวิชาพลานามัยด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิธีสอนและการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน สถานที่อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกการสอนวิชาพลานามัย ผลการวิจัยพบว่า วิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรนั้นมีความเหมาะสมระดับปานกลางเกี่ยวกับความคิดเห็นในปัญหาการใช้ หลักสูตรนั้น ครูหมวดวิชาพลานามัยมีความคิดเห็นว่าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน สำหรับครู

หมวดวิชาพลานามัยที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักเรียนในสถานศึกษา ภาพรวมทุกด้าน พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและนักเรียน มีความเห็นที่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านผู้สอน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งสามด้านมีความเห็นที่แตกต่างกันส่วนด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียนและด้านการวัดผลประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

1. ด้านครูผู้สอนต้องจัดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา
2. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดให้ได้มาตรฐานระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ควรศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 – ประถมศึกษาปีที่ 3
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพเช่น วุฒิการศึกษา อายุ เพศ